

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte di Appello di Trento — Uitlegging van de artikelen 15 en 16 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB L 348, blz. 98) — Terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen — Voorwaarden voor inbewaringstelling met het oog op verwijdering — Rechtstreekse toepasselijkheid — Nationale wetgeving die voorziet in een gevangenisstraf van één tot vier jaar voor de onderdaan van een derde land die na kennisgeving van een verwijderingsbevel zijn illegaal verblijf op het nationale grondgebied voortzet

Dictum

Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, in het bijzonder de artikelen 15 en 16 ervan, moet aldus worden uitgelegd dat deze zich verzet tegen een regeling van een lidstaat als in het hoofdgeding aan de orde, krachtens welke aan een illegaal verblijvende onderdaan van een derde land een gevangenisstraf wordt opgelegd op de enkele grond dat die persoon, in strijd met een bevel om het grondgebied van die staat binnen een bepaalde termijn te verlaten, zonder geldige reden zijn verblijf op dat grondgebied voortzet.

(¹) PB C 113 van 9.4.2011.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 4 maart 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Dâmbovița — Roemenië) — Nicușor Grigore/Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

(Zaak C-258/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Bescherming van veiligheid en gezondheid van werknemers — Richtlijn 2003/88/EG — Organisatie van arbeidstijd — Begrip „arbeidstijd” — Begrip „maximale wekelijkse arbeidstijd” — Boswachter die volgens zijn arbeidsovereenkomst en toepasselijke collectieve overeenkomst een flexibele arbeidsduur van 8 uur per dag en 40 uur per week heeft — Nationale wettelijke regeling op grond waarvan hij aansprakelijk is voor alle schade die zich voordoet in onder zijn beheer staande perceel bos — Kwalificatie — Gevolgen van overuren voor bezoldiging en financiële vergoedingen van betrokkene)

(2011/C 186/15)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Dâmbovița

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nicușor Grigore

Verwerende partij: Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică București

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Dâmbovița — Uitlegging van de artikelen 2, sub 1, en 6 van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9) — Begrip „arbeidstijd” — Nationale regeling volgens welke een boswachter aansprakelijk is voor alle schade die zich voordoet in zijn perceel bos, ondanks het feit dat zijn arbeidsovereenkomst voorziet in een arbeidstijd van maximaal acht uur per dag — Begrip „maximale wekelijkse arbeidstijd” — Daadwerkelijke wekelijkse arbeidstijd langer dan wettelijke maximale wekelijkse arbeidstijd — Gevolgen voor de bezoldiging en de financiële vergoedingen van de betrokkene

Dictum

1) Artikel 2, sub 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd moet aldus worden uitgelegd dat de tijd waarin een boswachter wiens dagelijkse arbeidstijd volgens zijn individuele arbeidsovereenkomst 8 uur bedraagt, verplicht is een perceel bos te bewaken, met betrekking tot hetwelk hij, naargelang van het geval, tuchtrechtelijk, vermogensrechtelijk, boeterechtelijk of strafrechtelijk aansprakelijk is voor de schade die zich voordoet in het onder zijn beheer staande perceel, ongeacht wanneer deze schade is ontstaan, alleen dan „arbeidstijd” in de zin van deze bepaling vormt indien de aard en de omvang van de op de boswachter rustende bewakingsverplichting en de voor hem geldende aansprakelijkheidsregeling vereisen dat hij fysiek aanwezig is op de arbeidsplaats en hij er zich tijdens die tijd ter beschikking moet houden van zijn werkgever. Het staat aan de verwijzende rechter om de nodige feitelijke en juridische vaststellingen te doen, met name met betrekking tot het toepasselijke nationale recht, om te beoordelen of dat het geval is in de bij hem aanhangige zaak.

2) Voor de kwalificatie van een periode als „arbeidstijd” in de zin van artikel 2, punt 1, van richtlijn 2003/88 is niet van belang dat de boswachter een dienstwoning ter beschikking wordt gesteld in het onder zijn beheer staande perceel, voor zover deze terbeschikkingstelling niet impliceert dat hij verplicht fysiek aanwezig moet zijn op de door de werkgever bepaalde plaats en er zich tot diens beschikking moet houden teneinde zo nodig onmiddellijk de adequate prestaties te kunnen verlenen. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dat het geval is in de bij hem aanhangige zaak.

- 3) Artikel 6 van richtlijn 2003/88 moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in beginsel in de weg staat aan een situatie waarin de boswachter, ofschoon zijn individuele arbeidsovereenkomst voorziet in een maximale arbeidstijd van 8 uur per dag en 40 uur per week, in feite als gevolg van wettelijke verplichtingen het onder zijn beheer staande perceel bos permanent dan wel langer dan de in dat artikel vastgestelde maximale wekelijkse arbeidstijd moet bewaken. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dat het geval is in de bij hem aanhangige zaak, en in voorkomend geval, of in het hoofdgeding is voldaan aan de in artikel 17, lid 1, of artikel 22, lid 1, van richtlijn 2003/88 vastgestelde voorwaarden om af te wijken van voormeld artikel 6.
- 4) Richtlijn 2003/88 moet aldus worden uitgelegd dat op de verplichting van de werkgever om loon of vergelijkbare vergoedingen te betalen voor de tijd waarin de boswachter verplicht is het onder zijn beheer staande perceel bos te bewaken, niet voornoemde richtlijn, maar de relevante bepalingen van nationaal recht van toepassing zijn.

(¹) PB C 221 van 14.8.2010.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 18 maart 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spanje) — David Montoya Medina/Fondo de Garantia Salarial, Universidad de Alicante

(Zaak C-273/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 4 van raamovereenkomst inzake arbeid van bepaalde tijd — Arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in overheidssector — Recht op driejaarlijkse anciënniteitstoelagen — Beginsel van non-discriminatie)

(2011/C 186/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: David Montoya Medina

Verwerende partij: Fondo de Garantia Salarial, Universidad de Alicante

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Uitlegging van clausule 4, punt 4, van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en

het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Met openbare universiteiten gesloten arbeidsovereenkomst van docent/onderzoeker — Uitsluiting van bepaalde voordelen bij overeenkomsten voor bepaalde tijd

Dictum

Clausule 4, punt 1, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet in die zin worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling die, zonder enige objectieve rechtvaardiging, het recht op een anciënniteitstoelage wel toekent aan universitair docenten met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, maar niet aan universitair docenten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd, hoewel deze twee categorieën werknemers zich ten aanzien van deze toelage in een vergelijkbare situatie bevinden.

(¹) PB C 221 van 14.8.2010.

Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 14 maart 2011 — Ravensburger AG/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Educa Borrás SA

(Zaak C-370/10 P) (¹)

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Beeldmerk EDUCA Memory game — Vordering tot nietigverklaring ingesteld door houder van nationale en internationale woordmerken MEMORY — Afwijzing van vordering tot nietigverklaring door kamer van beroep — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 8, leden 1, sub b, en 5 — Relatieve weigeringsgronden)

(2011/C 186/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Ravensburger AG (vertegenwoordigers: H. Harte-Bavendamm en M. Goldmann, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: D. Botis, gemachtigde), Educa Borrás SA

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 mei 2010, Ravensburger/BHIM (T-243/08), waarbij het Gerecht heeft verworpen een beroep ingesteld door de houder van de nationale en internationale woordmerken „MEMORY”, voor waren van klasse 28, strekkende tot vernietiging van beslissing R 597/2007-2 van de tweede kamer van